Ruben Willaert
restauratie & archeologie
decoratie

GEEFT HET VERLEDEN EEN TOEKOMST

Sint-Rochusstraat 37
(Dendermonde, Oost-Vlaanderen)

Projectcode: 2018J62
Oktober 2018

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Colofon

Ruben Willaert bvba
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteur: Wouter Van Goidsenhoven

Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan: /
De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog:
Janiek De Gryse, OE/ERK/Archeoloog/2015/00043

© Ruben Willaert bvba, Sint-Michiels-Brugge, 2018
Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert bvba.

Ruben Willaert bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

1 Programma van maatregelen 6

1.1 Administratieve gegevens 6
1.2 Synthese 7
1.3 Gemotiveerd advies 8

1.3.1 Volledigheid van het gevoerde onderzoek 8
1.3.2 Aanwezigheid van een archeologische site 10
1.3.3 De waardering van de archeologische site: 10
1.3.4 Impactbepaling 10
1.3.5 De bepaling van de maatregelen 10

1.4 Programma van Maatregelen 10

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek 10
1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie 10
1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen 11
1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem 11
1.4.5 Onderzoeksstrategie en -methode 12
1.4.6 Onderzoekstechnieken 12
1.4.7 Eventuele afwijkingen van de CGP 14
1.4.8 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders 14
1.4.9 Vondsten 14

1.5 Conclusie 15

2 Bibliografie 16

FIGURENLIJST

Figuur 1: Onderzoeksgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt). 13
Figuur 2: Proefsleuf en proefput weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt). 13

TABELLENLIJST

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek. 6

1 Programma van maatregelen

1.1 Administratieve gegevens

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de initiatiefnemer	Blijdorp vzw Blijdorpstraat 3 9255 Buggenhout	
b) Het erkenningsnummer van de erkende archeoloog	OE/ERK/Archeoloog/2015/00043	
c) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de erkende archeoloog	Janiek De Gryse Ten Briele 14 bus 15 8200 Sint-Michiels-Brugge	
d) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	Oost-Vlaanderen
	Gemeente	Dendermonde
	Deelgemeente	/
	Postcode	9200
	Adres	Sint-Rochusstraat 37 9200 Dendermonde
	Toponiem	Sint-Rochusstraat 37
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	X_{min} = 130873 Y_{min} = 190869 X_{max} = 130958 Y_{max} = 190927
e) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	Dendermonde, Afdeling 1, Sectie D, nr. 93f Figuur 1	

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de uitbreiding van het bestaande woonzorgcentrum aan de Sint-Rochusstraat te Dendermonde. De gecombineerde oppervlakte van de geplande werken beslaat ca. 1616 m^2. Heden wordt het terrein ten dele ingenomen door een veranda, deze wordt in het kader van de geplande werken gesloopt. Het overige deel van het plangebied is in gebruik als tuinzone.

Landschappelijk gezien is Dendermonde gelegen in de zandstreek binnen de Vlaamse Vallei, in verstedelijkt gebied. De stad is ontstaan aan de samenvloeiing van de Schelde en de Dender. Het plangebied is gelegen in de alluviale vallei van de Schelde. De Quartairgeologische kaart geeft dan ook een profielopbouw weer van Holocene fluviatiele afzettingen die rusten op de Pleistocene sequentie. De bodemkaart geeft geen informatie weer m.b.t. het sediment, echter kan redelijkerwijs aangenomen worden dat dit bestaat uit zware, hydromorfe kleicomplexen. Hoewel deze gegevens de mogelijke aanwezigheid van dieperliggende organische stabilisatiehorizonten kunnen indiceren, dient rekening gehouden te worden met de bestaande toestand van het plangebied. Teneinde het terrein bouwrijp te maken is het vermoedelijk reeds in de middeleeuwen opgehoogd en gedraineerd. Hetgeen als resultaat gehad zal hebben dat organische horizonten niet langer zijn bewaard, voor zover deze aanwezig waren.

Cartografische bronnen geven aan dat het terrein gelegen is binnen de historische kern van Dendermonde. De eerste melding van Dendermonde dateert uit de volle middeleeuwen. Met betrekking tot de omgeving voor de middeleeuwen is weinig informatie voor handen. Bij baggerwerken zijn reeds verschillende artefacten uit de steentijden gerecupereerd, dit betreft echter contextloze vondsten waardoor deze weinig tot geen informatiewaarde hebben. In de ruime omgeving zijn vindplaatsen met een datering in de Romeinse periode en vroege middeleeuwen onderzocht. In de 13^e eeuw verkreeg de nederzetting stadsrechten. Mogelijk snijdt het plangebied een volmiddeleeuwse stadsgracht aan. De Deventerkaart uit de 16^e eeuw toont reeds bebouwing ter hoogte van het plangebied. Op dit kaartbeeld wordt ten zuiden van het plangebied het omgrachte begijnhof afgebeeld. Direct ten westen van de onderzoekszone is de Sint-Rochuskapel afgebeeld. De 17^e eeuwse Sanderuskaart geeft een vergelijkbare situatie weer. Dit is ook het geval op de Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden die eind 18^e eeuw een quasi identieke situatie weergeeft. Jonger kaartmateriaal geeft eveneens aan dat het terrein mogelijk wordt doorsneden door een stadsgracht. De orthofotosequentie geeft schijnbaar weinig evolutie weer in het landgebruik. Sinds de eeuwwisseling is de huidige bebouwing en gebruik herkenbaar op de luchtfoto's.

Op het plangebied zijn geen archeologische waarden gekend. Direct ten westen van het plangebied werd eind de jaren '80, begin jaren '90 reeds archeologisch onderzoek uitgevoerd. Hierbij werden resten aangetroffen die in verband gebracht kunnen worden met de Sint-Rochuskapel (CAI 1205). Echter kan, gelet de summiere beschrijving van de resultaten, niet afgeleid worden of deze relicten al dan niet doorlopen tot binnen het huidige plangebied. Ook werd de middeleeuwse stadsgracht, zichtbaar op de cartografische bronnen aangesneden. Ten zuiden van het plangebied werden bij archeologisch onderzoek binnen de contouren van het gekarteerde begijnhof resten vanaf de 15^e eeuw blootgelegd (CAI 1177 & CAI 1210).

Concreet is er ter hoogte van het plangebied een trefkans inzake archeologische resten. De verwachting bestaat uit grondvaste resten uit de middeleeuwen en een middeleeuwse stadsgracht. Gelet de ligging binnen de historische kern van Dendermonde en de vaststelling dat het terrein reeds op de oudste bronnen bebouwd is dient rekening gehouden te worden met een complexe verticale stratigrafie. De meest geschikte onderzoeksmethode is een proefputtenonderzoek.

1.3 Gemotiveerd advies

1.3.1 Volledigheid van het gevoerde onderzoek

Uit het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake grondvaste archeologische resten van het middeleeuwse stadsweefsel. Voor het bouwrijp maken van het terrein in de middeleeuwen was het vermoedelijk te nat voor bewoning. Op basis van de beschikbare gegevens kan uitgegaan worden van een waarbij de verticale stratigrafie mogelijk complex is. Gelet de aard van de geplande werken moet uitgegaan worden van een situatie waarbij in-situ bewaring onmogelijk is. De huidige toestand van het terrein en het feit dat het terrein reeds minstens 350 jaar bebouwd indiceren ongunstige bewaringsomstandigheden m.b.t. artefactensites. Een proefsleuvenonderzoek is noodzakelijk.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend, gespecialiseerd bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van verder doorgedreven archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten waarbij de archeologische/historische waarde niet volledig afgeleid kan worden uit de standaardbronnen die voor de opmaak van een archeologienota geraadpleegd worden. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

De beschikbare cartografische bronnen wijzen op een ligging binnen de historische stadskern van Dendermonde. De 16e eeuwse Deventerkaart geeft reeds bebouwing weer ter hoogte van het plangebied. Jonger cartografisch materiaal geeft een gelijkaardige situatie weer. Ter hoogte van het plangebied is er een trefkans inzake grondvaste resten van het middeleeuws stadsweefsel. Een bijkomende archiefstudie is niet aangewezen.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien een complexe landschappelijke situatie en bijgevolg een complexe verticale stratigrafie verwacht wordt. Ook als de verstoringshistoriek van het terrein niet duidelijk is, bijvoorbeeld indien blijkt uit het bureauonderzoek dat het terrein bebouwd geweest is maar geen plannen beschikbaar zijn of activiteiten plaats hebben gevonden waarvan niet duidelijk is in welke mate zij een ernstige impact hebben gehad op de ondergrond.

Het terrein is gelegen binnen het alluvium van de Schelde. Dit impliceert de mogelijke aanwezigheid van dieperliggende stabilisatiehorizonten en aldus gunstige bewaringsomstandigheden m.b.t. artefactensites. Voor het bouwrijp maken van het terrein in de middeleeuwen was het vermoedelijk te nat voor bewoning. Op basis van de huidige situatie van het terrein en het feit dat het terrein al sinds de middeleeuwen is opgenomen binnen het stadsweefsel kan redelijkerwijs aangenomen worden dat de bewaringsomstandigheden niet gunstig zijn. Een mechanisch landschappelijk bodemonderzoek zou een overbodige verstoring van eventueel aanwezige middeleeuwse resten betekenen. De bodemopbouw kan efficiënter in kaart gebracht worden d.m.v. gerichte profielen tijdens het proefputtenonderzoek.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft

het structuren zoals funderingen en muren van bv. oude kloosters, bunkers of ovens. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

Op het plangebied is een geofysisch onderzoek niet zinvol. Gelet de mogelijke aanwezigheid van bouwpuin na de sloop en eventuele aanwezige puin- en funderingslagen kan geen betrouwbare lezing van de ondergrond verwacht worden.

-verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel eventuele bewaarde artefactensites in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend booronderzoek in een intensiever grid de artefactenconcentratie gelokaliseerd en afgebakend worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten om de onderzoeksstrategie te optimaliseren of een opgraving in functie van een artefactensite. Deze sites dienen gezocht te worden op landschappelijke locaties waar de bewaringskansen m.b.t een artefacten-strooiing gunstig zijn.

Op het plangebied is een boorcampagne met als doel de lokalisatie en waardering van een artefactensite niet aangewezen. Op basis de beschikbare gegevens kan redelijkerwijs aangenomen worden dat de bewaringscondities m.b.t. artefactensites niet gunstig zijn.

-veldkartering: een veldkartering of “field-walking” bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt bij voorkeur aangewend op terreinen die een zekere mate van (regelmatige) oppervlakte bewerking kennen, dus hoofdzakelijk op akkers. De kartering wordt gewoonlijk uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Soms wordt ook in een raster gewerkt indien een gedetailleerder beeld gewenst is. Op basis van waarnemingen kunnen eventueel interessante zones afgebakend worden. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen gerichtere keuzes gemaakt worden in de eventueel te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Het plangebied is op heden niet in gebruik als akker, hierdoor is er geen zichtbaarheid inzake opgewerkt vondstmateriaal.

-proefputten: een proefputtenonderzoek heeft als doel het terrein steekproefsgewijs archeologisch te inventariseren en vanuit de resultaten van dit onderzoek beargumenteerde uitspraken te doen over de aanwezigheid van ondergronds erfgoed en de impact van de geplande werken hierop.

Gelet de verwachting van grondvaste resten van het middeleeuws stadsweefsel onder de bouwvoor is een proefputtenonderzoek de aangewezen manier om eventueel aanwezig erfgoed in kaart te brengen. Op basis van de waargenomen relicten kan de impact van de geplande werken bepaald worden.

1.3.2 Aanwezigheid van een archeologische site

Tot op heden kon de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet aangetoond worden. De verwachting bestaat uit grondvaste resten van het middeleeuws stadsweefsel onder de bouwvoor.

1.3.3 De waardering van de archeologische site:

Niet van toepassing, cf. punt 1.3.2

1.3.4 Impactbepaling

Het bodemarchief dient eerst geïnventariseerd te worden, voor de impact van de werken op eventueel aanwezig erfgoed kan bepaald worden, cf. punt 1.3.2.

1.3.5 De bepaling van de maatregelen

De maatregelen kunnen pas bepaald worden na uitvoering van de terreininventarisatie. Enkel zo kan een duidelijke inschatting gemaakt worden inzake aanwezig archeologisch erfgoed en de impact van de geplande werken hierop cf. 1.3.2.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.3.6 Verslag van Resultaten.

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de beschreven onderzoeksmethode werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk artikel 5.3

-mogelijk: het terrein is toegankelijk voor een graafmachine. Buiten eventueel aanwezige nutsleidingen worden na de sloop van de bebouwing geen obstakels voorzien waardoor de prospectie niet uitgevoerd kan worden.

-nuttig: gelet de beschreven verwachting is een proefputtenonderzoek de meest geschikte manier om eventueel aanwezige archeologische resten in kaart te brengen om zo de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de mate van bewerking tijdens een proefsleuvenonderzoek is beperkt, hierdoor blijven eventueel aanwezige relicten bewaard voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: gelet het feit dat de geplande werken een substantiële ingreep in de bodem impliceren over de gehele oppervlakte van het onderzoeksgebied moet uitgegaan worden van een scenario waarbij in-situ bewaring onmogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van de terreininventarisatie door middel van proefsleuven is een inschatting maken van de aanwezigheid van archeologisch erfgoed binnen het plangebied. Van belang hierbij is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

Algemeen

- Hoe diep bevindt zich het archeologisch niveau?
- Hoeveel archeologische niveaus kunnen onderscheiden worden?
- Wat is de aard, omvang, datering, en conservatie van de aangetroffen archeologische resten?
- Hoe is de opbouw van de chronologie van de aanwezige archeologische resten?
- Wat is de onderlinge samenhang tussen de sporen en structuren?
- Wat is de relatie tussen de aangetroffen resten en de historische/iconografische bronnen?
- Welke specifieke activiteiten hebben in het onderzoeksgebied plaatsgevonden?
- Wat zijn de materiële aanwijzingen hiervoor?
- Passen deze in de historische context van de locatie?
- Uit welke periode dateren de vondsten? Kan er een functionele interpretatie aan gegeven worden?
- Wat is de datering en samenstelling van de aangetroffen ophogingslagen?
- Zijn waardevolle archeologische resten aanwezig in de bedding van de stadsgracht?
- Zijn er aanwijzingen voor de inhoudelijke invulling van de bewoning in de Late Middeleeuwen?
- Kunnen bepaalde vondsten in verband gebracht worden met de historische Sint-Rochuskapel en godshuis?
- Zijn er aanwijzingen voor ambachtelijke activiteiten binnen het plangebied?
- Moet er, op basis van de archeologische resten, een vlakdekkend onderzoek plaatsvinden?

Voor de gracht

- Kunnen er verschillende opvullingsfases/gebruiksfases herkend worden?
- Welk vondstenmateriaal kan gerecupereerd worden?
- Zijn er resten van beschoeiing?
- Wat vertelt de coupe/doorsnede over de (opvullings)historiek van de gracht?
- Bevestigt het archeologisch onderzoek de verwachting, gecreëerd op basis van het bureauonderzoek?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd reeds een bureauonderzoek (projectcode 2018J62) uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied te Dendermonde. Hieruit kon een trefkans inzake archeologische resten van het middeleeuwse stadsweefsel afgeleid worden.

1.4.5 Onderzoeksstrategie en -methode

De meest geschikte onderzoekmethode met betrekking tot het plangebied is een proefputtenonderzoek binnen de contouren van de geplande werken. Deze terreininventarisatie dient een statistisch representatief deel van het terrein te inventariseren..

Het archeologisch onderzoek kan pas uitgevoerd worden na de sloop van de aanwezige bebouwing (veranda) en het rooien van aanwezige bomen. Deze sloopwerken mogen niet dieper reiken dan het huidige maaiveld, teneinde het bodemarchief niet verder te beschadigen.

Gelet de ligging binnen het middeleeuwse stadsweefsel van Dendermonde moet uitgegaan worden van een situatie waar de verticale stratigrafie mogelijk complex is, conform de bepalingen in de Code van Goede Praktijk, artikels 8.6 en 8.6.3.

De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien er een beargumenteerd antwoord op de onderzoeksvragen geformuleerd kan worden en het rapport wordt opgeleverd.

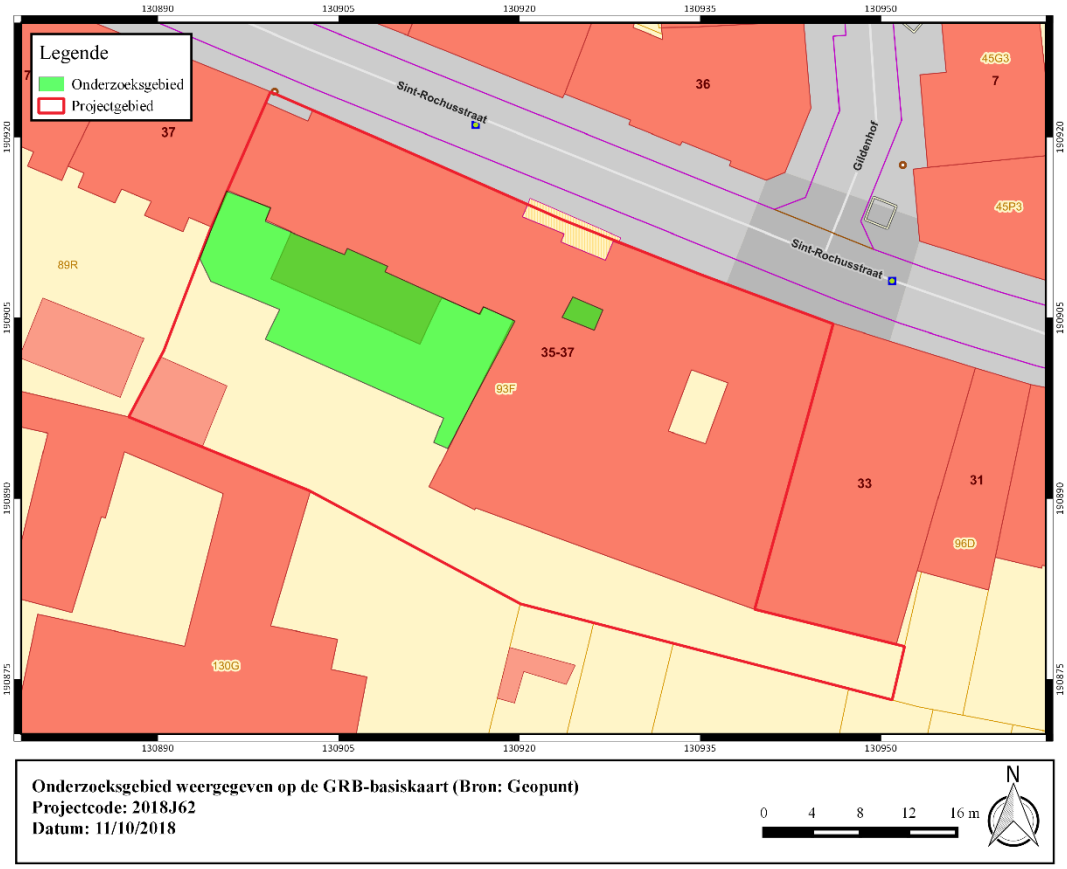
Indien tijdens het proefputten- en proefsleuvenplan, tegen verwachtingen in, een bewaarde artefactensite wordt aangesneden dient de onderzoeksmethode aangepast te worden. Het proefsleuvenonderzoek dient gestaakt te worden. Alle vondsten worden ingemeten en voorgelegd aan een materiaaldeskundige, opdat een verdere waardering van de vindplaats kan plaatsvinden d.m.v. waarderende archeologische boringen en lokale aardkundige waarnemingen i.v.m. bewaringscondities. Hierbij wordt verwezen naar de bepalingen rond steentijdvindplaatsen en relevante onderzoeksmethodes in de Code van Goede Praktijk.

Vóór het eigenlijke terreinwerk aanvang neemt bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch onderzoek. De veldwerkleider bepaalt de inplanting van de sleuven, van de vooropgestelde oriëntatie kan niet afgeweken worden. Enige aanpassing van het sleuvenplan dient afdoend beargumenteerd te worden in de rapportage. Er wordt voorgesteld om 1 proefput en 1 proefsleuf aan te leggen binnen de contour van de geplande werken.

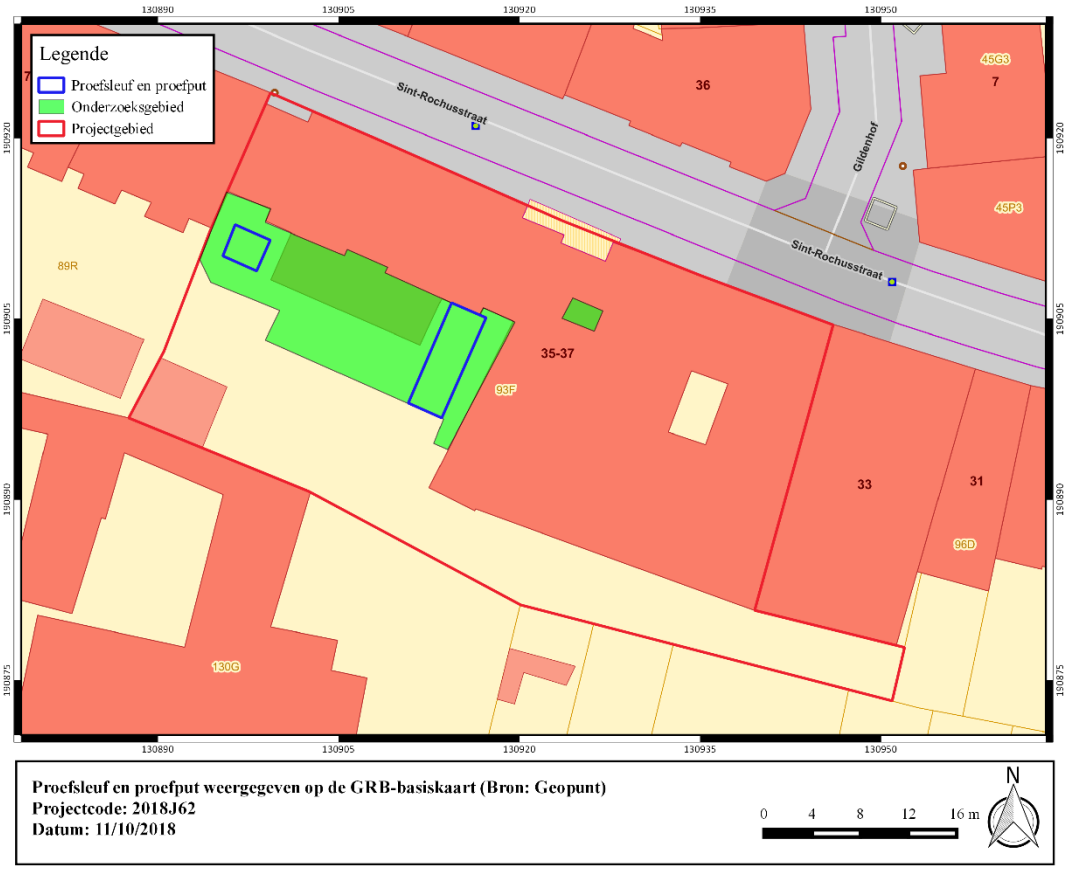
1.4.6 Onderzoekstechnieken

Het proefsleuvenonderzoek heeft betrekking op de zone van de geplande werken. Het onderzoeksgebied is ca. 228 m^2 groot. De proefputten beslaan 16 % van de onderzoekbare oppervlakte (d.i. ca. 36 m2), wat volstaat om de onderzoeksvragen te beantwoorden.

De proefput heeft een grootte van 3 op 3 meter (9 m^2), de proefsleuf heeft een breedte van 3 meter en een lengte van 9 meter (27 m^2).

Figuur 1: Onderzoeksgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

Figuur 2: Proefsleuf en proefput weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

De proefput en de proefsleuf worden aangelegd door een rupskraan met tandeloze bak, deze graafmachine dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De minimale breedte van de kraanbak bedraagt 2 m. De proefputten worden laagsgewijs uitgegraven door de kraan, onder begeleiding van de veldwerkleider, tot op het archeologisch leesbaar niveau. Indien sprake is van meerdere archeologisch relevante niveaus wordt pas gezakt naar het dieperliggende niveau het bovenliggende vrij is van archeologische resten of indien relicten in het bovenliggende niveau zijn geregistreerd conform de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Bij voorkeur wordt in de prijsopmaak een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien nodig

1.4.7 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.8 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het veldwerkteam bestaat minimaal uit:

-een veldwerkleider (onder begeleiding van een erkend archeoloog), deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft ervaring met prospecties in historische stadscontexten.

-een assistent-archeoloog voldoend aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

-een aardkundige ondersteunt de archeologen bij de interpretatie van de bodemprofielen en waargenomen sporen. Hij/zij rapporteert over de bodemkundige waarnemingen.

1.4.9 Vondsten

Overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De initiatiefnemer plant de uitbreiding van de bestaande infrastructuur aan de Sint-Rochusstraat te Dendermonde. Op basis van de beschikbare gegevens is er een trefkans inzake archeologische resten van het middeleeuwse stadsweefsel. Er kan ter hoogte van het onderzoeksgebied uitgegaan worden van een mogelijk complexere verticale stratigrafie. De meest geschikte onderzoeksmethode conform de verwachting is een proefputtenonderzoek. Het terreinwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

2 Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2016

AGIV

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.